

ZARZĄDZENIE

Dnia 31 marca 2026 r.

1. Pismo L. J. z dnia 7 listopada 2022 r. (data wpływu do Sadu Najwyższego) w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej Z. Z. za czyn z art. 212 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k. pozostawić w aktach bez podejmowania czynności z uwagi na bezprzedmiotowość powyższego wniosku, jako że wskazany we wniosku Z. Z. nie korzysta z ochrony prokuratorskiego immunitetu formalnego. Immunitet prokuratorski, określony w art. 135 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze ma charakter formalny i oznacza wyłącznie konieczność uzyskania przez oskarżyciela zezwolenia władzy, od którego ustawa uzależnia ściganie. W podjętej uchwale w składzie siedmiu sędziów z dnia 15 października 2025 r., II ZZP 1/24, której nadano moc zasady prawnej, Sąd Najwyższy stwierdził, że „immunitet formalny przysługuje sędziemu i sędziemu w stanie spoczynku oraz prokuratorowi i prokuratorowi w stanie spoczynku wyłącznie w okresie pozostawania przez nich w określonym w odpowiedniej ustawie stosunku służbowym”. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że „sytuację prawną sędziów czynnych zawodowo i sędziów w stanie spoczynku oraz byłych sędziów (również prokuratorów) cechuje istotna różnica. Sędziowie i prokuratorzy w stanie spoczynku pozostają w stosunku służbowym, czego nie można powiedzieć o osobach zaliczanych do tej drugiej grupy podmiotów”. Stwierdzić zatem należy, że Z. Z. nie korzysta z ochrony immunitetu formalnego, jako że nie pełni funkcji Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego.

2. O treści zarządzenia zawiadomić wnioskodawcę L.J. wraz z pouczeniem, iż zażalenie nie przysługuje;

3. Z uwagi na treść punktu 1 odwołać termin posiedzenia niejawnego wyznaczony w dniu 22 kwietnia 2026 r., godz. 10:00, sala B, o czym zawiadomić podmioty wskazane w punkcie 4 zarządzenia z dnia 12 stycznia 2026 r., sygn. akt I ZI 17/23;

4. sprawę zakreślić w repertorium I ZI, jako załatwioną w inny sposób.

[M. T.]

[a.ł.]